

Den næste sag på dagsordenen var:

9) Anden behandling af lovforslag nr. L 36:

Forslag til lov om ændring af lov om den lokale og regionale kollektive personbefordring uden for hovedstadsområdet.

Af trafikministeren (Ikast).

(Fremsat 9/10 91. Første behandling 23/10 91. Betænkning 1/4 92).

Der var stillet 1 ændringsforslag i betænkningen.

Uden for betænkningen var der ikke stillet ændringsforslag.

Sammen med denne sag foretoges den under næste punkt på dagsordenen opførte sag, nemlig:

10) Anden behandling af lovforslag nr. L 37:

Forslag til lov om ændring af lov om hovedstadsrådets kollektive persontrafik.

Af trafikministeren (Ikast).

(Fremsat 9/10 91. Første behandling 23/10 91. Betænkning 1/4 92).

Der var stillet 1 ændringsforslag i betænkningen.

Uden for betænkningen var der ikke stillet ændringsforslag.

Lovforslagenes paragraffer, ændringsforslagene og spørgsmålet om lovforslagenes overgang til tredje behandling sattes til forhandling under ét.

Ingen bad om ordet.

Afstemning

Der foretoges først afstemning vedrørende forslag til lov om ændring af lov om den lokale og regionale kollektive personbefordring uden for hovedstadsområdet. (Lovforslag nr. L 36).

§ 1, ændringsforslaget om en ny affattelse af § 2 og § 2 i den nye affattelse vedtoges uden afstemning.

Lovforslagets overgang til tredje behandling vedtoges uden afstemning.

Formanden:

Jeg foreslår, at lovforslaget går direkte til tredje behandling uden fornyet udvalgsbehandling. Hvis ingen gør indsigelse mod dette forslag, betragter jeg det som vedtaget. (Op-hold). Det er vedtaget.

Man gik dernæst til afstemning vedrørende forslag til lov om ændring af lov om hovedstadsrådets kollektive persontrafik. (Lovforslag nr. L 37).

§ 1, ændringsforslaget om en ny affattelse af § 2 og § 2 i den nye affattelse vedtoges uden afstemning.

Lovforslagets overgang til tredje behandling vedtoges uden afstemning.

Formanden:

Jeg foreslår, at lovforslaget går direkte til tredje behandling uden fornyet udvalgsbehandling. Hvis ingen gør indsigelse mod dette forslag, betragter jeg det som vedtaget. (Op-hold). Det er vedtaget.

Den næste sag på dagsordenen var:

11) Anden behandling af lovforslag nr. L 149:

Forslag til lov om ændring af konkurrencelov. (Aktindsigt og hemmeligholdelse).

Af industriministeren (Anne Birgitte Lundholt).

(Fremsat 10/12 91. Første behandling 17/1 92. Betænkning 2/4 92).

Der var stillet 1 ændringsforslag i betænkningen.

Uden for betænkningen var der ikke stillet ændringsforslag.

Lovforslagets paragraffer, ændringsforslaget og spørgsmålet om lovforslagets overgang til tredje behandling sattes til forhandling under ét.

Ingen bad om ordet.

Afstemning

§ 1, ændringsforslaget og § 2, således ændret,

vedtoges uden afstemning.

Lovforslagets overgang til tredje behandling vedtoges uden afstemning.

Formanden:

Jeg foreslår, at lovforslaget går direkte til tredje behandling uden fornyet udvalgsbehandling. Hvis ingen gør indsigelse mod dette forslag, betragter jeg det som vedtaget. (Ophold). Det er vedtaget.

Den næste sag på dagsordenen var:

12) Første behandling af beslutningsforslag nr. B 79:

Forslag til folketingsbeslutning om valgfrihed i den offentlige sektor.

Af Kim Behnke (FP) m.fl.
(Fremsat 25/3 92).

Forslaget sattes til forhandling.

Forhandling

Formanden:

Forhandlingen er åbnet, men inden jeg giver ordet til finansministeren, må jeg bede om ro i salen og om, at de medlemmer, som ønsker at forlade salen, forlægger deres diskussioner, samtaler og vigtige drøftelser til andre steder end folketingssalen.

Finansministeren (Henning Dyremose):

Fremskridtspartiet foreslår, at regeringen skal udarbejde et lovforslag, som sikrer, at borgerne får størst mulig valgfrihed mellem de forskellige serviceydelser og serviceinstitutioner, som lovgivningen pålægger staten og kommunerne at stille til rådighed.

Det synes regeringen er en meget sympatisk hensigt, og den falder også i tråd med, hvad regeringen selv konkret har gjort i bl.a. indværende folketingssamling, hvor vi har foreslået frit valg på sygehusområdet for borgerne. Det er et forslag, som omhyggeligt definerer borgernes mulighed for at vælge frit og amternes pligter på en sådan måde, at det kan gennemføres, uden at det behøver at føre til merudgifter.

Endvidere har Folketinget netop vedtaget et forslag om ret til ophold på plejehjem i en anden kommune. Også her er reglerne udformet med henblik på at sikre, at bestemmelserne ikke fører til en svækkelse af den økonomiske styring. Regeringen har til hensigt at fortsætte denne politik og agter at fremsætte forslag om frit valg for borgerne på en række andre områder, forslag, som både vil give borgerne større frihed og være forenelige med en stram udgiftsstyring.

Men gennemførelsen af et friere valg er en kompliceret proces, der involverer betalinger mellem mange myndigheder og ændrede spilleregler for det kommunale selvstyre. Man må også i hvert enkelt tilfælde gøre sig omhyggelige overvejelser over borgernes mulige reaktioner, ellers kan det frie valg komme til at føre til merudgifter. Emnet vil derfor være et tema i regeringens moderniseringsredegørelse, hvor vi vil lægge op til en diskussion om de problemer, der må løses, for at disse lovforslag kan gennemføres på en forsvarlig måde. Regeringen har endvidere nedsat en arbejdsgruppe, der skal udarbejde en budgetanalyse med henblik på at forberede nye forslag om frit valg, som kan fremsættes i næste folketingssamling.

Regeringen har således indledt en politik, der skridt for skridt vil give borgerne friere valg inden for den offentlige sektor. Denne politik agter regeringen at videreføre, men det tjener ikke saglighedens interesse at forcere denne proces, så den sker i et tempo, hvor det ikke er praktisk muligt at følge med, og hvor det ikke er praktisk muligt at kontrollere de offentlige udgifter.

Som det fremgår af det, jeg har sagt, har regeringen sympati for hensigten i Fremskridtspartiets forslag, men hvis vi valgte den af Fremskridtspartiet foreslåede metode med ét lovforslag, hvor vi dikterer det frie valg, er vi bange for, at det ville føre til en eksplosion i de offentlige udgifter, og derfor mener vi også, at Fremskridtspartiets eget forslag i virkeligheden ville være i strid med Fremskridtspartiets udgiftspolitik, men vi tror, at vi kan finde en anden måde at nå det samme på, og det indbyder vi til et samarbejde om.

Klaus Hækkerup (S):

Socialdemokratiet ønsker også at sikre borgernes rettigheder og gøre den offentlige sek-